

rundt omkring i Landet viser jo ogsaa, at Veiene, især Sogneveiene, ofte ere i en forfærdelig slet Tilstand (Stytte: Nei!), jo, i en forfærdelig slet Tilstand. Der findes en Masse Veie, som jeg kunde nævne, der virkelig ere saa inpassable om Vinteren, Foraaret og Efteraaret, at det er en ligefrem Scandale. Dette vil nu vistnok ikke blive rettet paa den Maade, som man har tænkt sig her i Lovforslaget. At Amtmændene skulle høre omkring og føre Tilsyn med disse Veie og ikke blot give Sognene Paalæg, men ogsaa paasee, at disse Paalæg efterkommes, kan jeg efter mit Kjendskab til Amtsråd og til Sognfolk ikke paa nogen Maade ansee for praktisk. Jeg vilde derfor meget ønske, at det Tilsyn, som i det Hele taget skal føres fra Indenrigsministeriets Side, ikke blot, som det er bestemt i Lovforslaget, skulde angaae Landeveiene alene, men alle mulige Veie. Thi det er den eneste praktiske Maade at ordne Sagen paa, at man sætter en Mand, der ikke er indviklet i alt det comminale Væsen, til at føre Tilsynet. Men dertil vil Indenrigsministeren naturligvis saa behøve mange flere Penge, end der hidtil er bevilget. Det forekommer mig imidlertid, at man meget hellere bør bevilge ham langt Mere, thi disse Penge ville komme mange Gange igjen, baade igjennem hvad man sparer i Tid og paa Arbeidskraft og deslige.

Jeg maa altsaa være af den Overbeviisning, at det vilde være ønskeligt, at man nøie tog under Overveielse, hvorvidt i det Hele taget det Princip, som er nedlagt i Lovforslaget, er rigtigt, ligeledes hvilke Veie enhver Provinds behøver, og hvorledes den indbyrdes Fordeling af Veiene skal være, hvilke der skulle høre til 1ste, 2den eller 3die Classe, og endelig, om ikke Udgifterne til Veibehovet ville overstige det enkelte Amts Kræfter, ligesom jeg derhos ogsaa kunde ønske, at det maatte blive taget under Overveielse, hvorvidt der ikke paa nogle Steder maatte være Trang til at anlægge Landeveiene paa en anden Maade end hidtil, nemlig som lette Fernveie; dette sidste

Spørgsmaal tør jeg imidlertid ikke gaae ind paa her, da det vilde føre mig for vidt.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at den Ordning, som i samme foreslaaes, i det Hele taget maa være ret heldig, dersom man overhovedet vil gaae ind paa Principet i Lovforslaget, og der er saaledes kun enkelte Punkter, navnlig for Kjøbstædernes Vedkommende, hvorom jeg skal tillade mig at ytre mig. — Jeg skal saaledes navnlig, hvad § 4 angaaer, bemærke, at der i den er indløbet en Incorrecthed, idet der staaer, at i de indenfor Amtsrådskredsens Grændser liggende Kjøbstæder skulle Landeveisgaderne holdes i forsvarlig Stand af Amtsrådene; vi have jo nemlig som bekendt ikke Kjøbstæder, der ligge indenfor Amtsrådskredsens Grændser, men de ligge indenfor Amternes Grændser. Dette er jo imidlertid nærmest kun en Redaktionsbemærkning. — Under § 5 er jo Spørgsmaalet om Afholdelsen af Omkostningerne ved Broers Anlæg blevet vidtløftigt omdebatteret i Folkethinget, og jeg skal derfor her blot gjøre den Bemærkning, at det for mange Kjøbstæders Vedkommende vil være en stor Byrde, at de nu skulle overtage Bebligeholdelsen af Broerne paa Hovedlandeveisgaderne eller paa de Strækninger af Hovedlandeveiene, som under Navn af Hovedlandeveisgader gaae igjennem Øerne, idet der er flere Steder, hvor Kjøbstæderne hidtil ikke have haft Nogetsomhelst at betale til disse Broers Bebligeholdelse. Dette er saaledes f. Ex. Tilfældet i Randers; der findes der 2 Broer, som den høitærede Indenrigsminister vistnok kjender meget nøie, hvortil Kjøbstaden hidtil ikke har udredt nogensomhelst Bekostning, hvorimod den efter det foreliggende Lovforslag vil komme til at udrede en Deel af Bekostningen ved dem. Jeg skal ikke her tale om Holstebro, da der er blevet talt tilstrækkeligt om denne By paa et andet Sted; det laa mig blot paasinde at nævne Randers. — Med Hensyn til Tilsynet med Kjøbstædernes